

6 И ако бжде тамъ сынъ-тъ на миръ, ще почини на него вашъ-тъ миръ; ако ли не,
7 ще ся повърне на васъ. И ^звъ тѣхъ кж-цѣ сѣдѣте, и ^ияждте и пийте *което има* у тѣхъ; ^изащото работникъ-тъ е достоинъ за своѣхъ-тъ заплатъ; недѣйте ся прѣмѣ-
8 стѣ изъ кжцѣ въ кжцѣ. И въ който градъ влѣзвате, и вы прїиматъ, яждте което
9 вы прѣдлагатъ: И ^иисцѣлявайте болны-тъ който сж въ него, и казувайте имъ: ^иНа-
10 ближило ви е царство-то Божіе. А въ който градъ влѣзвате, и не вы прїиматъ, ко-
11 га излѣзвате на *главы-тъ* му улицы, ре-чѣте: ^иИ прахъ-тъ, който е подпшхъ до насъ отъ градъ-тъ ви, отърсави вы
12 го; но това да знаете, че ви е приближило царство-то Божіе. Казувамъ ви, че въ
13 онзи день по ^илеко ще бжде *наказаніе-то* на Содомъ, неже на тойзи градъ. ^иГор-
14 ко тебѣ, Хоразине, горко тебѣ, Вивсадо; ^изащото ако бѣхъ были въ Тиръ и Сидонъ
15 бывши-тъ между васъ чудеса, отдавна бы ся покаяли, сѣдѣще въ врѣтище и пепель.
16 Но на сждъ-тъ по леко ще бжде на Тиръ и на Сидонъ, неже на васъ.
17 И ^ирты Капернауме, който си ся ^ивъзвысилъ до небеса, до ада ^ище ся смжкнешъ.
18 ^иКойто слуша васъ, мене слуша; а ^икойто ся отмѣта отъ васъ, отъ мене ся отмѣта; а ^икойто ся отмѣта отъ мене, отмѣта ся отъ тогози който мя е проводилъ.
19 И ^ивбрихъ ся седмдесятъ-тъ съ радостъ, и казувахъ: Господи, съ твое-то
20 име и бсове-тъ ся покоряватъ намъ. А той имъ рече: ^иВидѣхъ Сатанъ че паднхъ
21 като свѣтковицѣ отъ небе-то. Ето, ^идавамъ ви власть да настѣпувате на зми и на скорпи и на
22 всякъ силъ вражїи, и нищо нѣма да вы поврѣди. Но на това недѣйте ся радува, че
23 духове-тъ ся покоряватъ вамъ; а радувайте ся повече, защото ^иимена-та ваши сж написани на небеса.
24 ^иВъ тойзи часъ възрадува ся духомъ Исусъ, и рече: Благодарѣхъ ти, Отче, Гос-
25 споди на небо-то и на земїхъ-тъ, че си утаилъ това отъ мудры и разумны, и от-
26 крылъ си го на младенцы; ей, Отче, защото така бы угодно прѣдъ тебе. ^иВсичко
27 ми е прѣдано отъ Отца ми; ^ии освѣтъ Отца никой *другъ* не знае кой е Сынъ-тъ,
28 и кой е Отецъ *никѣй другъ не знае* тѣмъ Сынъ-тъ, и ^ионзи, комуто бы рачилъ
29 Сынъ-тъ да го открие.
30 Оббрихъ ся послѣ особно къмъ ученицы-тъ, и рече: ^иБлажены оци-тъ който

31 виждатъ това което вы видите. Защото вы казувамъ, че ^имнозина пророци и па-
32 рїе пожелахъ да видятъ това което вы виждате, и не видѣхъ, и да чуѣхъ това
33 що чуете, и не сж чули.

34 И ето, нѣкой законникъ станъ да го испытува, и казуваше: ^иУчителю, що да правѣхъ за да настѣдѣхъ живото въч-
35 ний? А той му рече: Въ законъ-тъ що е писано? какъ четешъ? И той отговори,
36 и рече: ^иДа възлюбихъ Господа Бога твоего съсъ всечю-то си сърдце, и съсъ
37 всечкж-тъ си душъ, и съсъ всечкж-тъ си силъ, и съсъ всечкж-тъ си умъ, и
38 ^иближняго твоего както самаго себе си.
39 И рече му: Право си отвѣщаль; това прави и ^ище бждешъ живъ. Но той по-
40 неже некаше ^ида оправдае себе си, рече Исусу: И кой е ближій мой? ^иНа *това*
41 отговори Исусъ и рече: Человѣкъ нѣкой слѣзаваше отъ Иерусалимъ въ Иерихонъ,
42 и налетѣ на разбойници, който като го обрахъ, и наранихъ, отидохъ си и ^иго
43 оставихъ полумъртъвъ. А по случаю нѣкой си священникъ слѣзаваше по онзи
44 пѣтъ: и като го видѣ ^иминхъ отъ срещъ и заминхъ. Подобно и Левитъ ^инѣкой,
45 като стигхъ на това мѣсто, дойде, видѣ, минхъ отъ срещъ и заминхъ. Но единъ ^иСа-
46 марянинъ като пѣтуваше, дойде до него, и като го видѣ смилѣ ся, и пристжпи та
47 прѣвѣрза раны-тъ му, като възливаше масло и вино; послѣ го въскачи на добы-
48 тѣхъ-тъ си, та го занесе въ гостинницѣ-тъ, и пригоди му. И на утрешній-тъ день
49 когато си походяше, извади та даде два динарїя гостиннику, и рече му: Пригодя-
50 вай му; и каквото повече иждивишъ, азъ на връщаніе ще ти платѣхъ. И тѣй отъ тѣзи
51 трима-та кой ти ся вижда да е былъ ближень на испаднѣлий-тъ въ разбойни-
52 цѣ? А той рече: Тойзи който му егори милость. Тогазъ Исусъ му рече: Иди и
53 ты така прави.

38 И въ отнваніе-то имъ влѣзе Исусъ въ нѣкое село: и жена нѣкоя си на име
39 Марѣа, прїя го у домъ-тъ си. И тя имаше сестрж нарицаемж Марїи, ^икоято бѣ
40 ^исѣдѣла до позѣ-тъ Исусовы, и слушаше слово-то негово. А Марѣа ся мълѣвше за много-то слугуваніе; и застанъ та рече:
41 Господи, не брѣжнїи ли, че сестра ми мя остави самж да слугувамъ? рече
42 и прочее да ми помогне. Отговори Исусъ, и рече ѣ: Марѣо, Марѣо, грѣжишь ся и

з Мат. 10; 11.

и 1 Кор. 10; 27.

д Мат. 10; 10. 1 Кор. 9; 4 и др. 1 Тим. 5; 18.

е Гл. 9; 2.

ж Мат. 3; 2. 4; 17. 10; 7. Ст. 11.

и Мат. 10; 14. Гл. 9; 5. Дѣян. 13; 51. 18; 6.

о Мат. 10; 15. Мар. 6; 11.

п Мат. 11; 21.

а Лев. 8; 6.

р Мат. 11; 23.

с Ваяхъ Быт. 11; 4. Вгор. 1;

д Ис. 14; 13. Иер. 51; 53.

е Ваяхъ Лев. 26; 20. 32; 18.

ж Мат. 10; 40. Мар. 9; 37.

з Иоан. 13; 20.

и 1 Соа. 4; 8.

к Иоан. 5; 23.

л Ст. 1.

м Иоан. 12; 31. 16; 11. Отг.

н 1 Пет. 1; 12; 8, 9.

ш Мар. 16; 18. Дѣян. 28; 5.

и Ис. 32; 32. Псал. 69; 28.

к Ис. 4; 3. Дан. 12; 1. Фил.

д 3. Евр. 12; 23. Отг. 13;

е С. 20; 12. 21; 27.

ж Мат. 11; 25.

з Мат. 28; 18. Иоан. 3; 35. 5.

и 27. 17; 2.

к Иоан. 1; 18. 6; 44. 46

л Мат. 13; 16.

м 1 Пет. 1; 10.

н Мат. 19; 16. 22; 35.

ж Вгор. 6; 5.

и Лев. 19; 18.

к Лев. 18; 5. Немж. 9; 29. Лев.

д 20; 11. 13. 21. Рим. 10; 5.

е Гл. 16; 15.

ж Псал. 38; 11.

з Иоан. 4; 9.

и Дѣян. 11; 1. 12; 2, 3.

к 1 Кор. 7; 32 и др.

л Гл. 8; 35. Дѣян. 22; 3.